

Zmatená 2007

aneb

...cože? jakže? kudyže?...

Zmatená

17.- 19. 8.

Výprava? Co? Co to je? A kdy? Kam? S kým? Jsem nějaký zmatený..

Už jsem si vzpomněl. Výprava na kolech. Ale kam, jsem stále ještě nevěděl. Vlastně jenom otázka „s kým“ byla zodpovězena. S Janou od Hanky z práce. S tou Janou, která byla s námi i na vodě. Tedy s Janou Hofmannovou, kratšěji s Janou F, (F jako Hofmannová) zkratkou JAF. *(čti džafa) Plš.*

Ještě začátkem týdne to sice s její účastí vypadalo bledě, bolelo jí totiž pravé koleno, nakonec se ale rozhodla se mnou jet. Hurááá... Vkt.

A s námi ne?

Jnk.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu °C
Praha	0	1778	0	0	23

Odpoledne 17. 8. pátek

Odjezd vlaku naplánovala Janka chytře už na čtvrt na sedm. Jsou lidé, kterým tento čas ani nevadil. Třeba já. Pak ovšem byli i lidé, kterým činilo vážné problémy se utrhnout z práce, dorazit (Hanka) a ještě si zabalit (Jaf).

Dig mé už ráno na ICQ instruoval, abychom se po Jafině příchodu nijak nezdržovali s balením a jenom věci přesypali, na víc že pořádně nebude čas. Já jsem to ale pojal svým osobitým způsobem - zajel jsem za Jafou do práce a tašku jí vzal na Vinohrady. Vkt.

Viki je prostě gentleman.

Jaf.

Tam jsme se scházeli jako švábi na pivo. Tedy jako cykloturisté žízniví po nových zážitcích. Třeba Jana (ted' která, co? Hora...) přišla včas. Vkt.

Dokonce jsem neplánovaně dorazila i já z Nymburka, a to ryze z organizačních důvodů, které se ukázaly při našem nedělním návratu jako neocenitelné. Je pravda, že za cenu mé absence na závěrečné přednášce na druhém dni semináře rozhodčích ledního hokeje pro sezónu 2007/08, profláklo se to už v první pětiminutovce, ale snad bez následků, kdosi prohlásil, že jsem byla omlavena. Kdyby se vám zdálo, že jedeme do Nymburka a já jsem odtamtud zrovna přifčela, tak se vám to nezdá, bylo to tak. Ráno jsme naložili kola na střechu Buráčka, ta pak uložili i s bagáží na Nymburském hlavním nádraží (rozhodně se tam nebála kol tam byl celý kopec-no jo, rovinatý kraj). A pak už hurá na seminář, kde nás čekaly bruslařské testy, jako zlatý hřeb dne. Ale dopadlo to velmi dobře, musím Plašana i sebe pochválit. A teď už hurá na výpravu. Jnk.

Světě div se, ale čas najednou uplynul a my jsme už museli vyrazit. Kola jsme snad i v zubech snesli dolů a rozjeli se na Hlavní nádraží.

Tam jsme se nejdřív museli zorientovat ve vlcích a nástupišťích; bylo to 3.

Bágly jsme z kol jako obvykle museli sundat, naštěstí jsme si je ale mohli nechat u kol v nákladovém prostoru, takže nám nepřekážely u nohou na plošině úplně jiného vagónu. O to lépe, že jsme neměli místenky a cestu do Nymburka tak v zaplněném vlaku přečkali v družné zábavě právě na této plošině.

V Nymburce se naše už tak početné řady rozšířily o dalšího člena - Plašana, který na nás už netrpělivě čekal na nádraží a pomohl nám s věcmi. Vkt.

Zase tak netrpělivý jsem nebyl, protože sotva jsem si vyzvednul bāgly a kolo z úschovny, tak jsem slyšel, jak na druhou kolej přijíždí váš vlak. A tak jsem metelil a pelášil, abych vám pomohl s věcmi. Plš.

Po ukončení všech zdlouhavých příprav a drobných oprav jsme konečně vyrazili.

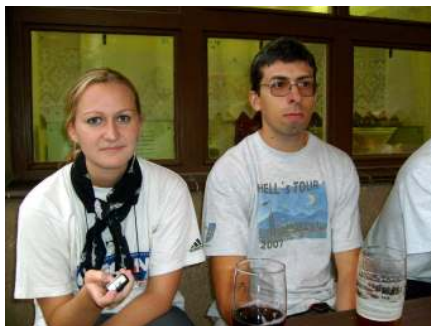
Já jsem se držel za Jafou a kromě toho, občas jí radil s řazením a ... radil s řazením. Tečka. Vkt.

Hele, já bych to víc nerozmazávala...

Jaf.

Po hlavní jsme projeli městem a za ním odbočili někam doleva a dostali se tak až do Straků. Tam jsme už byli mnohokrát, jenom jsme vždycky přijeli z jiné strany, takže jsem to vůbec nepoznal.

Zastavili jsme se v hospůdce u silnice a mírně se osvěžili. Každý podle svého gusta. I když si třeba Plašan dal svou oblíbenou nealkoholickou limonádu, my s Digem jsme nezanevřeli na pivo. Měli Nymburské. A ostatní také cosi usrkávali.

Za Strakami byla obec, která už svým názvem nutila vytáhnout foťáky u cedule na jejím začátku - Všejanya. Škoda, že jsme z hlavní silnice uhnuli moc brzo, čekala by nás totiž obec Všechlapy. Vkt.

Tak jsem hned využila příležitost a otestovala svůj nový báječný a hrozně šikovný narozeninový foťáček, když jsem ten původní utopila v brodech na Krakovci.
Hnk.

Když už jsme u toho, měl bych tu malou vsuvku: Všechlapy, Mužský, Klukovice, Kluky, Klukov, Hoškovice, Mládenice a podobně, a na druhou stranu Babice, Babičky, Tetkov...

Dig.

No jo, pořád, ale Divčí hrad nemáte a slyšel jsi někdy něco o VšeDigách? Já teda
ne. ☺ *Jnk.*

To už bylo šero a už jsme chtěli jít spát. První pokus o nalezení toho nejužasnějšího místa pro nocleh nevyšel. Nebylo místo ani klid. Vyšlo to až u cyklostezky za Vlčkovou, kousek za „srdíčkovým domem“ (čti [: bordel :]).

Dokonce jsme měli asi dvě možnosti, zvolili jsme tu lepší, na široké cestě ve smrkovém lese, kterou jsem našel já.

Vkt.

Škoda jen, že jsi už nenapsal, že jsem tě tam vyslal já. ☺ A jak se ráno ukázalo, tak i vedle bordele se dá dobře spát.

Plš.

Už z dálky jsme se dohadovali, co to asi je, ta velká nasvícená věc u lesa, napadla nás i tato varianta a ono jo. To by člověk tedy nečekal, prý hájovna. A jak tam ráno vyhrávali.

Jnk.

Doufali jsme, že nebude pršet, tak jsme jenom spoutali kola a jali se kulturně vyžívat. Tady bych asi neměl napsat, že já jsem tomu kolektivnímu čtení pořád nějak nepřišel na notu... Alespoň, že se čte něco srandovního.

Vkt.

Nikdo Tě Viktúrku ke kultuře nemutí. Můžeš klidně zůstat ve svém doupátku a dělat, co se ti zamane. Tomáš používal na Expedici naše čtení místo pohádky na dobrou noc. Většinou po prvních slovech začal usínat a do konce odstavce spal jak dudek ☺.

Toto čtení bylo ještě ale okořeněno třesením mou ploutvičkou, protože čas je neúprosný a jsem já tím pádem zas o rok starší ☺. Od Diga mi do majetku přešel lev Made in China - je celý nějak divně barevný - oranžovo červený, brrr - jako zarážka pro kolo ale zafungoval skvěle. ☺

Hnk.

Nevím, co máš proti čtení, barbare. Rázem jsme se všichni přenesli zpátky na vodu, neboť se nám konečně podařilo dohnat jednu z prvních Šmidovek - Proč bychom se netopili, aneb vodácký průvodce pro Ofélii. Moc krásné. K tomu jsme dopili to vinko z Prahy, nevím, co se ti nelíbí.

Jnk.

Mě se to docela líbilo, bylo to zajímavé a strašně jsem se viděla v čteném textu o vodáctví jako háček na nedávné vodě, jen jsem u toho nějak únavou usínala.

Jaf.

No a potom se šlo spát, stejně už byla tma. Pro Jafu to byla premiéra v doupěti a já jsem byl u toho!

Takže už jen první dovolená, první dítě, druhá dovolená, druhé dítě atd., co ty na to Viktoro? Plk.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu °C
Vlkava	36	1798	19,9	14,9	10-28

Ráno 18.8. sobota

Noc byla zajímavá. Někdy v noci se docela blízko nás ozývaly zvuky jako z nějakého levného horroru, ornitolog, šelmolog, vysokalog nebo nějaký jiný zvířetolog by mi to možná osvětlil. Já jsem slyšel jenom takové hrozivé pištivé zvuky, doprovázené navíc zvuky jinými. No, nádhera. A do toho ještě začalo poprchávat, na což mě upozornila Jafa. Natáhli jsme plachtu a už během příprav zase pršet přestalo. Pod plachtou jsme už ale zůstali. Vkt.

Tomu se říká zákon schválnosti. Postavíš plachtu - a co to dalo Viktorovi úsilí, jelikož já nevěděla jak se to staví - a když je dílo dokonáno, přestane pršet... aspoň pak ale bylo v doupěti tepleji. Jaf.

Já jsem se sice probudil poprvé už asi v 8 hodin, vstával jsem ale snad až v devět.

Po snídani jsme asi v 10 hodin vyrazili na cestu.

Nejdříve jsme jeli lesem,

až jsme toužili po trošce silnice a tepla. To se nám za lesem splnilo dosyta, načež se holky hned začaly odhalovat. Všechny.

A kde jsme to byli? V Loučeni, naší oblíbené Loučeni, ve které jsme letos už byli dvakrát a nyní tedy potřetí. Zastavili jsme u samoobsluhy COOP a nakoupili nějaké zásoby.

„Naší oblíbené“ hospodě jsme se obloukem vyhnuli a jeli dál. Za křižovatkou se nám bohužel nevyhnul venkovský spoluobčan v noblí terénním voze. Nestalo se nic, jenom nás naštvál, protože nám vjel do cesty a hned přibrzdil, takže jsme ho museli objíždět. Zkrátka buran. Vkt.

Jo to zarazilo i mě, ač bych si toho asi normálně nevěšimla, jelikož řídicským uměním absolutně neoplyvám, ale cyklisti se na hlavní v této vesnici asi nerespektují... málem jsem to zase strhla do příkopu. Jaf.

Cestou lesem do Chudíře se jelo rychle, až se kolem nás hýbaly větve stromů. Nebo to bylo kvůli něčem jinému? Nevím...

Ano, té samé Husí Lhoty, u které jsme spali poslední noc na výpravě Prodloužená.

V Koprniku jsme se neúspěšně pokoušeli o oběd.

Úspěch jsme bohužel nezaznamenali ani v Kněžmosti. Těch pár hotovek naše zmlsané jazýčky neuspokojilo.

Vkt.

Naštěstí zbývala jistota v podobě hospádky Na vyhlídce, odkud měla následovat lehká pěší vsuvka-Drábské světničky. A to vše za vrcholem v podobě vesničky Mužský. Kopeček to byl pěkný, ani zastávka u švestek nás moc nezdržela. To už chudák Plašan okupoval stůl v hospůdce a marně čekal, kdy už dorazíme.

Jnk.

Takže co dál? Na Drábské světničky. V Boseni jsme odbočili doprava, zase já s Jafou a Hankou vzadu. Kde byli ostatní? Nevím, někde vepředu, ani se neobtěžovali na nás na křižovatce počkat.

Naštěstí nás ale navedl můj vrozený mimořádný orientační smysl kombinovaný navíc s trasovníkem, který nás naváděl na ty slavné světničky.

Vkt.

Tak dost! Toto se netýká jen Viktora, ale i ostatních. Kdybyste si ráčili alespoň jednou přečíst Dispozice, které velmi namáhavě vydávám každý rok a každý z vás je na moje náklady dostane, věděli byste, že se čeká jen na místech, kde není jasný další postup. A trasovníky nejsou na parádu, ale na to, aby se pole nich jelo, pokud navigátor neurčí jinak! A pokud určí, tak se samozřejmě čeká. Takže milý Viktore je úžasné, že umíš jet podle trasovníku, ale to NENÍ NIC MIMOŘÁDNÉHO a NA NIKOHO TÍM DOJEM NEUDELÁŠ! Na to nepotřebuješ dvě vysoké školy! Kromě toho Janka (navigátor) několikrát dost nahlas a přede všemi řekla, že se jede do hospody za vesnicí Mužský.

Dig.

Tak jsem nás navedl. Ale nějak divně, protože jsme jeli do kopce. A docela slušného a dlouhého. Jafu jsem se pokoušel tlačit, ale ne vždy to šlo. Buď jsem to já nezvládl nebo jelo auto. Zkrátka Jafa z kola nakonec sesedla a vedla ho stejnou rychlostí, jakou by bývala jela. Jenom při tom vedla řeči, které se mi moc nelíbily, že prý to je její první a poslední výprava. To doufám, že ne. Protože na to má.

Vkt.

Souhlasím! I já jsem Jafě vysvětlovala, ať se netrápí, protože ona na rozdíl od nás jede úplně poprvé a rovnou natěžko s bagáží, navíc na kole nejela už několik let a tak se nemí čemu divit, že jsme přece jen rychlejší než někdo, kdo teprve se jezďením začíná. Po zkušenosti z jedné společné hodiny spinningu mám obavy, že na začátku nové jízdní sezony jí budeme muset přidat do báglu kovádlinu aby nám moc neujížděla ☺.

Hnk.

Dovolím si použít již běžně používaný výraz na výpravách a Expedicích "tohle byla pro mě ASFALTOVÁ STĚNA"! V marné naději, že ten kopec již končí jsem se s vypětím všech sil sárala do zatáček, že za nimi bude už rovinka, ale bohužel... pořád to stoupající peklo. Demotivace příšerná, rychlost neustále zpomalující, sil ubývalo, navíc jsem ještě měla problém s přehazováním na nejhčtí ták, protože prostě nebylo v mých silách nemít v řetězu zátěž a přehodit při rychlosti cca 5 km/h na jedničku... takže v tomto momentě jsem se s kolem doslova zastavila a nezbylo nic jiného, než ho dotlačit nahoru. Ale následně po zjištění že tlačím mám zhruba stejnou rychlost jako jsem měla při jízdě na kole, jsem toho ani nelitovala.

Jaf.

Zatímco jízdu do kopce z úsporných důvodů popisují tak krátce, cesta trvala o něco déle... A to jsme na té přímé silnici ještě dokázali zabloudit. Plašan mě ale přes telefon navedl na správnou cestu takže jsme k té hospodě dojeli.

Ale, že vám to trvalo. Zatímco já bojoval o místa na sezení, tak zbytek z vás se někde toulal. Nakonec jste ale dorazili všichni. A oběd byl dobrý.

Plš.

A dali si oběd. Sice až po dlouhém čekání u pultu, u kterého se střídaly tři mladé holky ale žádná si mě s Jafou ani nevšimla. Ale přece...

Stella Artois mě tady sice docela překvapilo, ale dal jsem si ho. Ho pivo. Nebo jí, Stellu. Vyberte si. Jídlo nebylo špatné, jen tady byl zase obvyklý problém s jeho nedostatkem.

Vkt.

Taky se povyšovalo. Na to bys úplně zapoměl. Předně byla dodatečně dekorována Jana Hor a to vyznamenáním Horák II stupně a Jafa dosala certifikát, že se stává dušičkou.

Dig.

Ale my jsme potom šli na ty světničky. Nevím, jestli to byly obývky, jídelny, předsině či snad koupelny. Záchody určitě, ty byly všude, u každého stromu, u každého keře, což nám po cestě asi dvakrát demonstrovala Jana

Hora. No, tak to zase nedemonstrovala, to si nemyslete. Jenom jsme věděli, že na ní máme počkat. Vkt.

Při jednom čekání na vyhlídce, tedy při slézání z ní, mi aklouzla sandále, šap a už jsem ležela na zádech. Samosebou to bylo z kopce a jelo se po předloktí, taková ta hezká spáleninka plná hlíny a jiného humusu, no, to jsem zrovna potřebovala. Jnk.

Cestou ke světničkám jsme, jako kdysi první pionýři, objevili soutěsku a hned jsme jí prošli. Naše nadšení z objevu ovšem značně zkaleno skutečností, že byla na turistické stezce a také tím, že jsme v ní nebyli první a už vůbec ne jediní. No nic, najdeme si jinou. Vkt.

Akorát jsme si pro hledání soutěsek vybrali poněkud zvláštní terén. Nakonec posuďte sami. Myslíte, že soutěsky rostou na vrcholech kopců. Já jsem o tom zatím ještě neslyšel. Pravda, že jsem o něčem neslyšel neznamená, že to není. Třeba jsem neslyšel o tom, že má Jafa potíže s výškami a hle, je to tu. Na tom místě, kde jsme hledali soutěsku je krásná skála s kolmou stěnou dolů. Z jejího okraje jsou nádherně vidět vrcholky stromů v poměrně velké hloubce. Taková esa jako Janka a Plašan a moje maličkost se nahrnula hned ke kraji a obdivovala scenérie dole. Proto mě velmi překvapilo, když Jafa zůstávala daleko od kraje a viditelně se jí nechtělo blíž. Tak jsem jí tu krásu přiblížil tím, že jsem jí velmi pevně chtil za ruku a opatrně dovedl na kraj. Dig.

Samotné světničky jsou poměrně malé, ale zajímavé. Spleť skal propojených žebříky, schůdky a chodníky. A třeba na nejvyšším místě to přímo vybízelo ke scéně á la Titanic.

A aby toho ještě nebylo málo, tak se Ti z nás, kteří jsou fyzicky zdatnější nebo naopak podle mého názoru duševně slabší, vydali na soukromou cestu na jinou vyhlídku bez jištění a zábradlí. Děkuji, nechci. Vkt.

Jo. Všichni kolem jsou blbý, jenom ty jsi jetadlo!

Dig.

Nechci být nějak vtravý, ale v žádném případě si nemyslím, že bych byl ducha mdeho. Ten malý kopeček a na něm další se dá slezt bez jakýchkoliv problémů i v těch sandálech, co jsem měl na noze. Navíc se mi kdysi podarilo ložit po skalách a skalkách jištěný na laně a kdysi jako kluk jsem lezl i na stromy (jak se později ukázalo, tak na ně lezu pořád), takže pokud si někde nabiju, tak si nabiju, ale tam to rozhodně nehrozilo!!! Zato lítání na přídi Titaniku vypadalo z mé vyhlídky naprosto impozantně.

Plš.

Asi to bylo bráno jako trénink na Slovensko. Plašanovi s Jankou jsem se nedivila, ale Dig mě překvapil. Nakonec to ale zvládli všichni jak nahoru tak i dolů bez zranění.

Hnk.

Zatímco jsem dělal společnost Jafě, tak jsem dostal nečekanou SMS. Jafa hned zbystřila, která ženská mi to zase píše. Jana. Hora. Kde že jsem a že čeká u vchodu. Jsem nějak žádaněj... ☺

No nic, šli jsme zpátky. Zase tou objevenou soutěskou a za ní jinou cestou skoro až ke hospodě a ke kolům.

**A po jednom pivu hurá na ně a vzhůru dolů. A jak to tak bývá, tak aby si člověk něco vychutnal, tak pro to musel ještě něco udělat, což v našem případě byl kopeček, který jsme museli vyjet, protože jsme ho předtím zase museli sjet. Divně...
Vkt.**

Tenhle sjezd se mi ale náhodou líbil, byla to zasloužená odměna za to vytlačené úsilí v těch serpentínách nahoru.

Mamon a naše touha po švestkách způsobily Jafě obnovení poranění jednoho kotníku, takže přišel na řadu rychloobvaz. Vkt.

Ty švestky za to stály! Mňamky. A nebyly ku překvapení ani červivé. Jaf.

A potom hned dolů z kopce. Jak jsme se s Jafou jenom kapánek zdrželi, tak nám ostatní ujeli. Neznámo kam. Dojeli jsme až na křižovatku a nevěděli kudy pokračovat. Pravda, trasovník napovídal, že bychom měli jet na Mnichovo Hradiště a na něj vedla hlavní silnice doprava, ale mohli jsme tomu věřit? Mohli jsme se po ní vydat, i když mohli ostatní jet třeba i někam jinam? Ostatní... jo, to jsou Ti ostatní, kteří by snad i podle dispozic HT měli počkat na křižovatce na zbytek... Vkt.

Tak znovu: čeká se jen tam, kde NENÍ JASNÉ KUDY DÁL. Pokud to jasné je, jede se dál! A opačně, pokud nikdo nečeká, jede se po hlavní, není-li hlavní tak se pokračuje ve směru. Dig.

Nezbývalo nám ale nic jiného, než jet. Najeli jsme tedy na hlavní a po ní jeli dál. Ti ostatní ale nikde nebyli a my jsme z toho byli už nervózní. Až jsme tak u nájezdu na dálnici zastavili a chtěli trochu provětrat sluchátka jejich mobilů. Naštěstí si ale Jafa všimla, že jsou za mostem....

Už společně jsme pokračovali dál, po hlavní silnici okolo Mnichova Hradiště. Vkt.

Ano, zde bylo jasné, že opozdilci by mohli zatočit do města, které jsme chtěli minout. Dig.

Při sjezdu z kopce jsme frajersky předjeli jednu dámu na staré plečce... a ta nás vzápětí zase předjela v následujícím kopci nahoru. Ta ostuda... ☺ Vkt.

A jak machrovala řečma, když nás zase předjížděla. Jaf.

Dalším místem, které bylo vyznačeno na našem trasovníku dokonce tučným písmem, byla nějaká Bílá Hlína. Díra, které jsme si ani nevšimli, jak byla krátká. To spíš kopeček před ní, ve kterém jsem fyzicky podporoval Jafu.

Pod kopcem u Dolní Rokyté (někde se jim vytratilo „n“) se navigátorský tým rozhodl pro hokus pokus. Jenom Plašan jel po silnici (já žil v domnění, že Viktor a Jafa jedou za mnou, protože jste to tak i řekli a jaké bylo pro mne překvapení, když jsem v půli kopce zjistil, že za mnou nikdo nejede. Plš.), my ostatní jsme jeli po stezce, která by snad možná asi mohla být stezkou cyklo. No, projet to šlo a my se tak po

vlnovité jízdě ocitli na okraji lesa, během které mi zavolala Jana (zase úplně jiná, Slovenka) dostali až snad na konec světa.

A zase. Obvyklý scénář dnešního dne, který mě už pomalu ale jistě začal štvát.

Ostatní vepředu byli už bůhví kde vepředu. Ano, bůhví kde. Vkt.

Já ne, zdržela jsem se focením a tak jsem už počkala na Viktora a Jafu. Trochu mě mátló, že silnice dolů je tak rozbitá, ale říkala jsem si, že pokud by se mělo zahýbat doprava, byl by tu nějaký člen a protože tu není tak se jede dolů jinam to být nemůže. Vkt a Jaf se připojili a společně jsme vyrazili přes díry směrem dolů... Hnk.

Nechci být rýpal, ale jestli to náhodou nebylo obráceně, Viktore. Vy dva vzadu bůhví kde. Zcela chápu dokopce, je prima, že jsi byl Jafě oporou, ale i kopce dolá a rovinky rychlostí 15km/hod, to bychom jeli jak snečí. Jnk.

My jsme to nevěděli a nebyli si chvilku jisti, kam máme jet. Zvolili jsme pravděpodobnější směr rovně, z kopce, ale po dost rozbité silnici.

Naštěstí jsme se ani teď nespletli a ostatní na nás slavnostně čekali dole pod kopcem. Vkt.

Tak ty nepřestaneš? Tak já taky ne. Jeli jsme normálně a čekali vždy tam, kde nebylo jasné kam dál! Nedělej ze sebe chudinkového hrdinu! Mimochodem, kde je tvůj vrozený smysl pro navigaci, kterým se pořád oháníš?? Dig.

Kraj, vlastně údolí bylo krásné, romantické, opuštěné...

ale nevědělo se, kde vlastně je. Což se projevilo vzápětí, kdy jsme na konci jižní polní cesty museli rezignovat a vrátit se kus zpět. Vkt.

Dost to motáš. Tahle cesta byla opeřená jen tím, že jsme měli možnost výběru tří směrů bez značení. Tak Janka vybrala ten nejpravděpodobnější a zrovna, jak napotvoru, nás zavedl do kopce, aby nás zase svedl dolů. Tam se ukázalo, že jsme měli použít cestu jinou, po rovině... Po nějaké době jsme se trefili na silnici, po které zcela neromanticky a nedobrodružně jel Plašan. Jeli jsme ještě přibližně dva kilometry, během kterých jsme si všimli jeho značek na silnici, a dojeli jsme ho. To bylo radosti ze shledání! Pak jsme se vydali dál. Dig

Já bych řekl, že to dobrodružné bylo až dost. Telefon žádný nefungoval, neboť nebyl signál, vysíláčku nemám, takže mě napadly značky. Plk.

A teprve teď to začalo být trochu nepřehledné. Ocitli jsme se v bývalém vojenském prostoru. V mapě byla cyklotrasa, v realu byly značky řídké až žádné. Je pravda, že jsem v době vojančení nějakou dobu trávil i tady a to jako řidič, tudíž si to tu dost pamatuju, ale je to přeci jen 18 let. Trochu to tu zarostlo a zmizely některé objekty, čímž se dost zhoršila orientace. Kromě toho jsem řídil vojenský teréňák, takže mi nějak nepřišlo, že je to tu tolik dokopce a takovým terénem. A tak se stalo, že jsme zajeli k nějaké vodárně a cesta dál byla nesjízdná. Mnohem později se ukázalo, že by byla správná. Kdyby byla průjezdná...

Nezbylo nám, než se kus vrátit, odbočit a začít šplhat.

Dig.

Aspoň jsme si to celé prohlédli z ptáčí perspektivy, i když po té šotolině to nahoru pěkně proklazovalo, no jo, to jsou ti třetí. Ále ono i horákům ☺, tedy těm, kteří ten kopec vyjeli.
Jnk.

Šotolinová cesta do prudkého kopce už byla tou správnou. Jenže se zase docela obtížně dala vyjet. Takže jsem pomohl kola vytlačit nejdříve Jafě a potom Janě. Hance pomohl Plašan a já pomohl potom ještě sobě.

Vkt.

Musím uvést věci na pravou míru. Plašan je velmi ochotný a rád každému pomáhá, ale mně tady skutečně pomoci nemusel, protože jsem celý kopec na podkluzující šotolině vyjela úplně sama!!! I Dig se divil. Hodně mi samozřejmě pomohly klipsny a proto je mám ráda a nenechám si je sebrat.

Hnk.

A potom jsme jeli s Jafou zase na chvostě skupiny vychutnávajíc si krásu krajiny.

Za chvíli jsme přes pruh lesa slyšeli silnici. Tedy ne přímo silnici jako takovou, on se ten asfalt zase tolik zvukově neprojevuje. Slyšeli jsme auta, která po tom asfaltu svištěla. A nám tak naznačovala, že nejedeme špatně. A pokud ano, tak alespoň do civilizace. To nám také vzápětí potvrdil Jeep, který nám stál v cestě a s řidičem se přes otevřené dveře bavil Plašan. Ani nevím o čem...

Vkt.

Kudy dál jet, o čem jiném?!? To se dá snad čekat, když se uprostřed lesa objevíš u silnice a nevíš, jakým směrem máš jet. A navíc mi potvrdil, že můj odhad byl správný.

Plš.

A ten řidič nám prý zavřel před nosem závoru, kterou jsme teď museli objet.

Po silnici jsme potom jeli kus cesty až do nějakého Ralska a tam jsme zahнули doleva, k Bezdězu. (do Kuřivod, Viktoro.) V následujícím kopci jsme trochu vykolejili Hanku, protože jsme jí předjeli, i když jsem Jafu tlačil. Jenže potom jsem potřeboval podřadit, takže jsem musel mou milou svěřenkyni pustit, čímž jsem se dostal z rovnováhy a bylo to v háji.

Silnice byla nádherná, rovná, nová. Jelo se po ní lehce. Dobře se jelo z kopce, špatně se nejelo ani do kopce, kdy jsem už ani nemusel Jafu moc tlačit, protože začala využívat rychlosti získané při předcházejícím sjezdu. Přitom mi potvrdila, že je příjemné, když pouhou setrvačností vyjede kopec.

Vkt.

Hele, nedělej ze mě zase absolutní nemešlo, co není schopné vyjet jediný kopeček, docela dost jsem jich vyjela bez pomoci...abych se taky nepochvátila, že? Ale občas jsem za tu pomoc byla vděčná, to je pravda, už jen proto, že to zase uspišilo trochu času pro ostatní dychtivce čekající někde na křižovatce na ten „zbytek“ neboli na mě...

Jaf.

A potom jsem vyzkoušel účinnost svých brzd, protože jsme měli náhle zatočit doprava já bych to možná do Jafy napálil.

A byli jsme zase na lesní cyklostezce. Jenže cyklostezka s novým rovným asfaltem bez kazů a hrbolů? Ne, to nebyl sen, to byla skutečnost. A dokonce jsme jeli i z kopce a získali tak slušnou rychlost. Určitě přes 40 km/h.

Vkt.

Takové by mohly být všechny cyklostezky, bez možnosti vjezdu aut, názehlený asfalt, nádhera. Zrovna jsme probírali variantu, že bychom ani nemuseli dojet až k Běhyňskému rybníku, který je uprostřed civilizace, kde byl plánovaný nocleh, a třeba to zapíchnout někde tady.

Jnk.

Já jsem si pořád myslel, že budeme spát u nějakého rybníka. Proto jsem byl nemile překvapen, když jsme najednou zajeli do lesa a Dig s Jankou začali rekognoskovat terén. A taky jo. Po chvíli jsme slyšeli vzdálené zahoukání naznačující, že bylo nějaké místo nalezeno.

A taky že ano. Protáhlý palouček uprostřed lesa, na první pohled mi to připadalo jako průsek pro vedení. Jako všude v tomto kraji, byl i tady písek a trocha trávy. A mravenci, kteří se nelíbili Jafě, takže jsme kvůli nim museli asi dvakrát měnit svoji polohu. Někdo totiž rozhodl, že se bude spát v konfiguraci hvězdice.

Vkt.

Ne někdo, ale já, na základě doporučení Jany Hory.

Dig.

No, byla to taková potvora hvězdice. Postupně se šerilo a šerilo, šero pomalu přecházelo ve tmou. My jsme si vařili večeri a nabalovali na sebe různé vrstvy oblečení. Dig zatím ošetřoval Jance ruku, kterou si trošku odřela na světelnících, používal k tomu všechno co našel.

No a potom přišla na řadu zase obvyklá kulturní vložka, která se zřejmě snažila substituovat chybějící civilizaci. Takže já, v lůnu přírody, jsem nemohl poslouchat tak jak bych chtěl lesní ticho a pozorovat oblohu plnou hvězd, která mi v Praze tak chybí. Místo toho jsem musel poslouchat (i když ne vnímat) nějakou knížku a světelný smog od světla mi znemožňoval vychutnat si hvězdy. Ach jo...

Alespoň, že se šlo brzo spát.

Vkt.

Ty malej chudáčku! Taky se dá odejít stranou, užít si ticho a hvězdičky a až se situace změní, dá se vrátit...

Dig.

Byla už tma, ale zase jsem si sundal brýle, takže zase nic...

Nekřuč už!!!!

Dig.

No já teda nestačím zírat, jak Viktor v podstatě každý večer děsně trpí. Já jsem si tedy hvězdičky vážně užívala, a že jich bylo, proto jsme ani nezaplachovali, ráno trochu rosa, ale alespoň tak botky prošly myčkou.

Jnk.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu °C
pod Zlatou horou	57	1868	69	16	28-8

Ráno 19.8.neděle

Vstáváme v 7 hodin místního času. Že to je ten samý čas, jakým se řídíme i v Praze...? No... je... ale nějak jsem to rozvést musel, ne?

Snídaně standardní, tentokrát jsem Jafě udělal i kafe. Ona sama si vzala chleba s paštikou... a cibulí, kterou si za tímto účelem včera koupila. A za prvním chlebem následoval druhý. A za druhým třetí... ta holka se mi líbí...

☺.

Vkt.

Fakticky, že jsem si toho ještě nevíšimul??? Ale to se ti asi líbí kvůli tomu, že toho hodně sní, že?

Plk.

No taková cibulka na čerstvě namazaném chlebu s paštikou, neznám nic lepšího, k tomu vychlazená desítka Gambrinusu a jsem spokojená... ale mohlo-li být i kafe, je jasné, že kofeinu dám přednost.

Jaf.

No a po třetím chlebu už čtvrtý nenásledoval, už toho bylo moc, Jafa si chudák lehla na ležák a skoro úpěla přejedením, na její vlastní opravu uvádím přímo přežrání.

Vkt.

A jak krásně mi bylo...

Jaf.

Jafa sama o sobě prohlašovala, že je jako koule. Což ovšem slyšel i Plašan, který to těmito slovy dementoval: „No, do koule máš daleko.... Možná tak obdélníček, to by bylo blíž.“

Vkt.

Však já tu kouli jednou uplácám

Jaf.

Balení věci se také obešlo bez komplikací, takže jsme krátce po deváté mohli s klidem odjet. Napojili jsme se na naší milou asfaltovou cyklostezku a pokračovali dál jízdou z kopce, přerušovanou večera noclehem.

A z kopce jsme jeli dobré tři kilometry. A potom po rovině a potom do kopce. To už ale cesta nebyla tak hladká. Do kopce jsme jeli, někteří rychleji, jiní pomaleji, někteří potichu, jiní za neustálého lamentování.

No a dojeli jsme až k Bezdězu. Nejdřív tedy do vesnice, do podhradí. Či spíše do podzříceniny, což jsem ovšem ještě v té době netušil.

U informačního centra vtípně spojeného s veřejným WC nám Plašan přečetl něco z historie hradu a už jsme vyjeli ho dobít. Vkt.

Co se mě týče, tak já ho jel dobývat, já hrady nemlátím. Správně se přije dobýt.

Plš.

Zase do kopce, jak jinak. Kola jsme s holkama nejdřív chtěli nechat níž, Dig nás ale navedl, že asi o 100 metrů dál, výš, u kobylnice uprostřed cesty je to pravé místo na zaparkování. Kola jsme tam tedy společnými silami dotáhli

a hurá pěšky na hrad! Na kole by to dál rozhodně nešlo.

Vkt.

Ale šlo, šlo, vždyť i kočárek tam byl vyneseno ... blázní.

Plš.

No po troše úsilí by to určitě šlo, když tam dostali kolo jiní jedinci a někteří tam v tom terénu dokonce zápasili i s kočárkem...

K hradu jsme se odplížili také společnými silami, koupili lístky, někteří z nás i pivo. Tedy já, dokonce i Dig tentokrát abstinoval, což mě překvapilo.

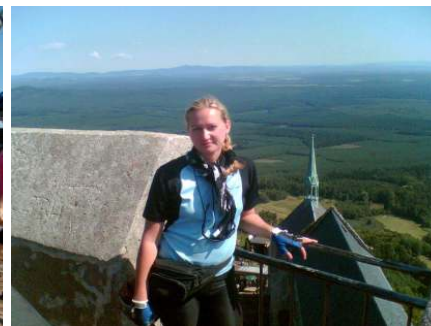
Vkt.

Dopil totiž moji výbornou chlazenou málo bublinkatou žlutou točenou limčú. Takže pivo u něho nebylo tak urgentní jako u Tebe.

Hnk.

No a hrad? Ten mě celkem zklamal. Já jsem si myslel, že to je hrad... a ona to je zřícenina. Jenom věž je zajímavá.

A potom také hradní kaple, částečně zrekonstruovaná.

Podle průvodce tam jsou kouzelné dveře, pod kterými když prý projde žena, tak bude mít do roka dítě. Jafa si je prošla. A pro sichr ještě tam a zpátky. A sakra.

Vkt.

To je zajímavé, my to s Jankou prošli taky. Taky tam a zpátky.

Plš.

Ono to bude mít určitě zase nějaký háček, bych na to tak nespolehala... Jaf.

No, já bych soudil, že bude ještě potřeba taková drobnost. Aby se dotyčná nejméně jednou, ale čím víc, tím líp, pomilovala s nějakým chlapem a to bez antikoncepce. Nevím, ale připadalo mi, že jste do těchto věcí již zasvěceni... ☺

Dig.

Na nádvoří si dali ostatní nějaké jídlo, což jsem já odmítl. Snad jedině uzené bylo hezké, ale ty černé klobásy? Fuj...

Vkt.

Náhodou byly moc dobré. S Janou Horajdou jsme si hned každá jednu daly a čekaly na zbytek až si doprohlédne hrad a pak taky něco dobrého zakoupí a přisedne. Což se co nevidět stalo ☺
Hnk.

Uzené bylo moc povedené. U vchodu pak točená limča, tady se mi líbilo. Na hradě, kde se Viktorovi moc nelíbilo, jsme ještě shlédli představení šermířů, docela v humorném duchu, výhled z věže moc krásný. Jen výstava fotografií, na kterou jsme šplhali s Plašanem sami byla spíše průměrná. Takové fotky taky umíme, i hezčí, kdyby se zvětšily do patřičného formátu. Mně se tu teda líbilo. Jen jsme se tu bohužel časově dost zasekli, pak ještě ve vesnici oběd v hospodě, který se taky dost protahoval, vyjžděl jsem snad až kolem 14 hodiny a to nás ještě bude mrzet, máme ujeto zatím jen asi 10km a domů je to ještě sakra daleko. Jnk.

Sešli jsme z hradu dolů, vzali si kola, všechny věci zase uklidili na svá místa... a popojeli asi tři sta metrů do hospody na oběd. Vkt.

Já ani neměla hlad, po tom uzeném před čtvrt hodinou, ale hladovci mají, navíc do další hospody je odtud daleko. No tak jo, ochutnala jsem od Plašana půl borůvkového knedlíka, mňam, to byl dobrý moučník. Jnk.

Ten byl ale výborný, moc jsem si pochutnal. A navíc měli i krásný výhled. Do krajiny a slečna servírka i do výstřihu ☺. Vkt.

Tedy čeho ty si nevíš... ☺

Jaf.

No, to každé chlap. Já myslím, že sis toho se svým tělem už všimla, kam chlapi koukají nejdřív ☺. Dig.

A Digova palačinka? Ta musela být ale dobrá. Já jsem si zase ověřil, že Hanka neví co chce. Buď mě neustále napomíná, že jím rychle, a když jsem tento oběd snědl pomaleji než Jafa, tak jsem byl pro ni nějaký divný.

Vkt.

Ty jsi nebyl divný ale divné bylo to, že Tě někdo v jídlu předhlonil. Což bylo snad úplně poprvé... Hnk.

Po obědě jsme vyrazili celkem příjemně dolů. Nejdřív po asfaltu, potom turistickou cestou po hlíně a trávě. A písku a šíškách a větvích a listech a kořenech a hlavně z kopce...

Na jednom místě jsem zvolil špatnou trajektorii své dráhy a už jsem skoro ležel, o kus dál byl v tom lese zase nečekaně tunel, akorát tak na šířku jednoho kola. Vypadalo to, že jsme zase bloudili, ale nebloudili, Janka to měla pevně v rukou.

Najednou jsme se vyloupli na křižovatce se silnicí a po poradě s mapou jsme pokračovali rovně. A do kopce. A to až do nějakého Ždirce, který by nebyl ničím zajímavým, nebýt toho, že jsem si ho při psaní zprávy všiml na mapě a napadlo mě, že jsme jí možná jeli. Možná...

Za ním se jelo docela prudce nahoru a hned do lesa. A zase z kopce a serpentina kombinované s mizerným povrchem. No, to máme rádi.

Po silnici se jelo pořád, až jsme se dostali na dohled k hradu Houska. Nechceme na něj jet, že ne? Už je dost hodin a bůhví, kdy bychom dorazili do Prahy. Naštěstí ale nikdo na Housku nechtěl. Sjeli jsme z kopce a dali se doprava do Ráje.

Za chvíli jsme najeli na hlavní. Tam se Jafě podařilo docílit malého karambolu, kdy na pisku už nestačila zabrzdít a napálila to do Plašanova báglu. Odněl to jen jeho reflexní proužek. Nic vážnějšího se nestalo... Vkt.

To byl ten nedočkavý spěch za další dávkou kofeinu...

Jaf.

Poměrně vysokou rychlostí jsme potom dojeli až do Ráje, do mně už známé hospody na křižovatce.

Tedy, ne že bychom na kolech vjeli přímo do hospody, to ne, pěkně spořádaně jsme je odstavili na parkovišti vedle motorek.

A hurá na pivo. A na Kofolu. A na džus. A kafe. A opět na kola. Vkt.

Kaféééé.....

Jaf.

Praha čeká, času je málo a cesta ještě není nejkratší.

Což o to. Kokořínský důl jsme zvládli slušně. Zvlášť, když Jafa jela rychlostí 25 km/h i víc. Kilometr tak následoval v rychlém sledu za kilometrem, až začala mít dlouhá a monotónní jízda negativní dopad na naše údy. Jafě třeba zdřevěněla ruka, já jsem zase... no nic. Vkt.

To bylo to dobré kafe v kombinaci s jablečným džusem, nějak mě to nakoplo a najednou se mi jelo krásně, konečně jsem přestala lamentovat na neustálý protivítr, prostě lahoda... ale netrvalo to dlouho, pár kilometrů a navrátila jsem se ke své třináctce za hodinu.... Jaf.

Na delší chvíli jsme se zastavili vlastně až na křižovatce mezi Hledšebou a Mělnickou Vruticí, tam pod kopcem. Holky se šly alespoň vyvenčit.

Dál jsme projeli tou Vruticí i Velkým Borkem a nestandardně se objevili přímo v Mělníku. Tam se už lidi nějak vyznali, já tedy moc ne. Projeli jsme výpadkovou na Prahu o šířce horší okresky, dostali se na hlavní a vzápětí z ní sjeli k řece. Labi.

Po břehu jsme dojeli okolo Spolany až do Neratovic, kde jsme marně hledali most.

Až třetí byl ten správný, první dva byly jenom mosty vedoucí do Spolany. Alespoň jsem zjistil, na čem ta „chemička“ ve skutečnosti vydělává. Žádná chemie, mýtné za přechod řeky!
Vkt.

*Na to, že tato cyklostezka je prezentovaná jako polabská dálková trasa, byl povrch hrozný, samý šutr, panel. A tak nám to pořád nejelo tak rychle, jak bychom potřebovali v tuto hodinu a Dig začínal být hodně nervózní. Navíc se zdálo, že budeme muset zařadit občerstvující a odpočinkovou zastávku, což se zase nelíbilo mně, ale nakonec jsem uznala, že nebylo zbylí. Navíc se hnal pěkný mrak s deštovou náloží na obzoru.
Jnk.*

Za řekou jsme si dali krátký relax spojený s ochutnávkou vína, které vezla Janka a po levém břehu řeky jeli na Prahu.

Po okraji Neratovic, které by se podle mého pragocentrického názoru mohly klidně přejmenovat na Spolana, jsme jeli dál. Pěkně podle trasovníku. Přes Kojetice a Čakovičky až do Měsíc.

Už z dálky jsme viděli, že se blíží nějaká přírodní pohroma nebo alespoň bourka, už i pár blesků ukázalo svou tvář.

A co jsme udělali my? Využili zastávky u jedné hospůdky a šli se občerstvit, neřkuli přímo na jedno. Dig dvě. A Jana zase griotku.

Ted' už vlastně nevím jaká, ale to je celkem jedno. Moje a Jafino sedlo jsem přetáhl pláštěnkou v domnění, že bude pršet. Nepršelo, spadlo jen pár kapek.

Dig si ještě překvapivě dal jedno pivo a teprve potom mohli jet.
Vkt.

Taky do sebe Dig nalil skoro celé SALKO. Teda ten větší zbytek co jsem mu tam po svém usrknutí nechala. Potřeboval energii na pomalou jízdu. Tomu já pořád moc nerozumím. Jak může někoho stát víc energie pomalejší než rychlejší jízda???

Ale budiž. Už to znám z dřívějších zkušeností, kdy Dig mi do kopce nestačí protože jedu pro něho moc pomalu a to ho strašlivě vysiluje. Já zase nezvládnou jet do kopce rychle. Problém jsou u mě plíce a svaly. Na to mi bohužel ani 3 salka nestačí ☺.

Hnk.

Za Měsícemi byl zase kopeček. A v něm se to nějak zvrtilo a nějak mi došly síly. Ačkoliv jsem se snažil, tak jsem ne a ne dojet ostatní. Ještě že za mnou byla ještě Hanka. Zvlášť když si na můj popud oblékli reflexní vesty, kterou jsem já neměl.

Vkt.

Tys jí měl, ale na mém těle.

Jaf.

No a dál si toho už zase tolik nepamatuji. Bylo už šero, já jsem neměl energii, Digovi pořád vyřvávala hudba, takže on ani ostatní před ním neslyšeli Jafino volání „Za námi“, což jí taky docela oprávněně vytáčelo, protože jsme jeli po frekventované silnici a Plašan tlačil Jafu, takže byl uprostřed silnice.

Vkt.

Zase kecáš! Plašan nebyl uprostřed silnice kvůli muzice, ale proto, že nemá zrcátka a Jafu nemohlo nic štvát, protože jsem ji až k Plašanovi dotlačil já a když mi došly síly, předal jsem ji jemu. Od té doby jsem je ze zadu jistil právě proti tomu mírnému provozu. Ano, mírnému. Auto jezdila jen sporadicky a silnice v našem směru měla dva pruhy.

Dig.

Já sice měla zrcátka, ale po nějakém opět zřejmém kontaktu s něčím, nějaké zkroucené, že jsem v něm neviděla to co jsem potřebovala vidět, proto musel hlavní oko převzít Dig. Moc dobře jsem se na té silnici necítila. Dopravním předpisům neholduju, takže jsem byla vděčná, když mi někdo jasně řekl kde je přednost a kde ne...

Jaf.

Viktor tam má překlep, neboť to výrazně štválo mě, a to proto, že ze zadu vaše počínání vypadalo značně nebezpečně. A opravdu jste přes muziku většinou slyšeli až na potřeť. A provoz tam byl, Plašan bez zrcátka, uhýbal nesmyslně na všechny strany, nezřídka se kymácel téměř v protisměru. Dva pruhy měla silnice až před Tescem. Už abychom byli na Vinohradech, tohle se mi vůbec nelíbí.

Jnk.

V Čakovicích jsem začal mít intenzivní pocit, že potřebuji energii, tak jsem hmátl do rámovky pro Tatranku a za jízdy jí snědl.

Vkt.

To, že Ti, Viki, došly síly, bylo víc než patrné na stabilitě jízdy. Měla jsem o Tebe chvilkami celkem obavy, že spadneš z kola. Když jsi pak vytáhl sušenku a snažil se jí do sebe během celkem svižného přejezdu soukat Tvá stabilita se ještě zhoršila. Pro jistotu jsem zvětšila odstup a sledovala jak rychle sušenka zaftungovala a Tvá jízda se sklidnila.

Hnk.

Jeli jsme nezvykle po hlavní, hlavnější je snad už jenom dálnice. Okolo Letňanského výstaviště na Prosek a tam, směrem k autobusovému depu na Klíčové dolů do Vysočan. Částečně po kostkách.

Sjeli jsme až dolů, zatočili pod viadukt a objevili se na Vysočanské, Freyovou ulicí okolo pracoviště Janky a přes křižovatku vyjeli až k Sazce. To už začínalo poprchávat.

Vkt.

A celkově bylo hnusněji a hnusněji. Projížděli jsme na můj vkus až moc frekventované silnice a navíc jsme se pořád plazili výš a výš. A k tomu semaforey a hrozící déšť. Brrr, raději už touto cestou ne.

Hnk.

Cestou na Spojovací se počet padajících kapek postupně zvětšoval, a to docela rychle. Asi tak během jedné minuty, možná spíš jenom její poloviny

přišla průtrž mračen jako... hodně velká. Dojeli jsme na zastávku autobusu (mimo jiné linka 177) a ve skleněné kukani se schovali před nepřízní počasí.

Vkt.

To jsme ještě potřebovali, jaká to klika, že už jsme od Vinohrad jen skok, nebo dva, tohle kdyby nás chytlo dříve, to by byl teprve mazec.

Jnk.

A přišlo a přišlo, jen lilo. Na silnici už byly potoky vody a my jsme pořád byli schovaní vevnitř. Až možná tak po deseti minutách dešť polevil a my se odvážili popojet dál.

Cesta standardní, podmínky ovšem nestandardní. Tma, chladno, všude voda, místy jí bylo i hodně. A mně se dostala ještě i do levého oka, ve kterém začala tak pálit, že jsem musel mít oko raději zavřené a jet tedy jenom na to pravé. To se mi stalo poslední dobou už poněkolkáté, musím s tím něco dělat. Možná si třeba koupit šátek, který jsem dosud odmítal. Nebo, jak poznamenala Jafa, bych měl možná víc pít, aby se mi pot víc ředil a nebyl tedy tak koncentrovaný.

Skoro jako bájný Kyklop jsem dojel až na Vinohrady, kde začalo zase pršet silněji, až nejsilněji.

Vkt.

To už jsme se na posledním semaforu té maxi sprše jen smáli a hypnotizovali světla ať už tam ta zelená konečně skočí. Víc mokří jsme už být nemohli a tak už šlo jen o to, dověz aspoň část věci jen vlhkých. Všechno stejně muselo jít do pračky.

Hnk.

Fuj. Ještě že jsme byli zpět, všem asi spadl kámen ze srdce.

Vkt.

Teda za mě řečeno, mně nemělo co padat. Výprava byla úžasná, počasí víc než skvělé. Kdybychom byli schopni se pohybovat standardní rychlostí, byli bychom doma dříve nejméně o hodinu a tudíž bychom se vyhnuli i závěrečné sprše. Ale s ohledem na to, že Jafa s námi vyjela první, volili jsme s Jankou trasu co nejschůdnější a rychlost takovou, aby nám pokud možno stačila. Pokud tomu tak nebylo, byls tam ty jako její instruktor a ten, co jí ochrání proti případným nástrahám osudu!

Dig.

Viděla jsem, zkusila jsem, stačilo mi, odcházím....

Jaf.

Na počasí si opravdu stěžovat nemůžeme, zmátlí jsme ho tak totálně, že ačkoli v pátek od rána přišlo, odpoledne se vyhouplo sluníčko a vydrželo téměř po celou dobu. Pro příště souhlasím s dřívějším návratem.

Jinak to bylo báječné, doufám, že to Jafu neodradí, neb zažila už téměř všechny nástrahy, co jí mohou na cestách potkat a to v poměrně koncentrované podobě. Teď už to bude jenom lepší. Navíc musím moc pochválit Hanku, jak jí to tentokrát báječně šlapalo a taky všechny naše pány (muže, chlapy, kluky, hochy....), že byli Jafiným fyzickým motorem ve chvílích nejtěžších. Janě Hoře pak za premiérové vyzkoušení jednodoupete, díky všem spoluputovníkům, těším se na příště.

Jnk.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu °C
Praha	40	1961	93,6	16	27-19

Celková technická data:

Účast
Oficiálně přiznaná
kilometráž
Příště

7 statečných, z toho 3 Jany a 1 Jan, 1 Viktor a jeden Dig.

183 km

Zmatená

Trasa výpravy		
Praha Vinohrady	pěšky-Drábky	Ráj
Nymburk	zpět Boseň	Hled'sebe
Vlkava	Bílá Hlína	Mělnická Vrutice
Loučeň	Rokytá	Mělník
Jabkenice	Kuřivody	Neratovice
Plazy	Bezděz	Kojetice
Husí Lhota	Luka	Měšice
Kněžmost	Ždírec	Čakovice
Boseň	Blatce	Vysočany
Mužský	Konrádov	Praha Vinohrady

Osoby, jejich zkratky a písmo:

Tatranka (Ttr), Dig (Dig), Viktor (Vkt), Hanka (Hnk), Janka (Jnk), Plošan (Plš), Tomáš (Tom), Jana (Hor), Jana Hof (Jaf) Michal (Mch) Jan V. (Slp), Jan VII. (VII). Jiné (doprovodný text, nebo text převzatý z jiných materiálů)

© Hell's Tour_{club} 2007
Dig & Hnk & Plš & Jnk
& Vkt & Hor & Jaf.
Neprodejné
e-mail: dig@hellstour.cz